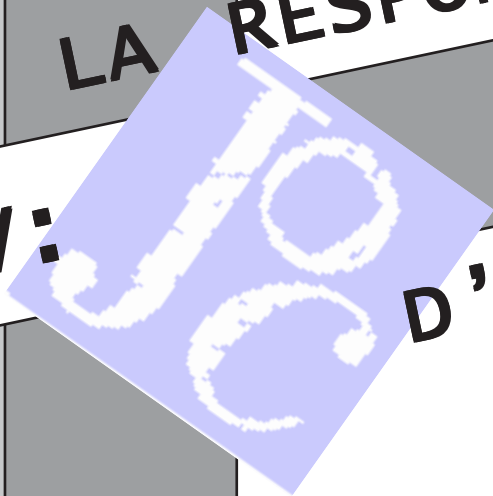

LA RESPONSABILITAT

BLOC IV:

D' ECONOMIA

4.1. La Responsabilitat d'Economia (Oscar Martínez)

I. PRESENTACIÓ

Aquest material recull la xerrada de l'Òscar Martínez, que ha estat alliberat i responsable nacional d'economia, a la Parròquia del Bon Pastor de Barcelona, dintre de la jornada de formació de responsables d'economia del 17 d'abril de 1.994.

En l'exercici de qualsevol responsabilitat del moviment que ens és encomanada, sempre anem valorant què hi anem descobrint i que ens està ajudant a créixer en la concreció personal d'un estil de vida militant. La xerrada de l'Òscar és un resum d'aquesta experiència, des de la visió de conjunt que dona una responsabilitat nacional.

Al final d'aquest material hi ha el testimoni que n'Eva Ma.Gómez, aleshores responsable d'economia d'un grup i després responsable federal d'economia de Badalona/Santa Coloma, ens va aportar a la mateixa jornada.

Esperem que contrasteu el que llegiu amb la vostra experiència personal i que us serveixi d'estímul per anar avançant en les descobertes tan extraordinàries que ens permet el servei que fem al moviment.

II. INTRODUCCIÓ

Quan em van demanar si podia fer aquesta aportació a la Trobada de Responsables vaig sentir il.lusió i també por. Em feia il.lusió perquè era una oportunitat d'aportar una mica del que he après en el meu procés en el Moviment, del que he viscut i del que he rebut de l'experiència i testimoni d'altres militants. Per altra banda, també em feia por perquè, tot i que el tema no m'és nou -l'he pogut anar treballant durant el meu temps d'alliberat-, parlar en públic mai no ha estat el meu fort. Per això abans de començar demano disculpes si el que ara us aportaré no és el que esperàveu. Tampoc us dire res nou, ó que sigui exclusivament de la meva collita; el tema l'hem preparat entre el Joan Masnou, el Xavi Domènech i jo, i també és fruit d'allò que ha estat treballant la Comissió d'economia.

III. PRESENTACIÓ DEL TEMA

La responsabilitat d'economia, sovint es tendeix a veure només com una tasca pràctica i puntual. Evidentment té una part tècnica que és important i necessària, però a la JOC, ser responsable d'economia, ja sigui de grup, de federació ó de Moviment, no és només això; no som simples comptables, i això és el que intentaré explicar-vos.

Hi ha la tendència, sovint entre els mateixos responsables d'economia, de veure aquest servei com una responsabilitat de tercera. Potser és que la tenim una mica devaluada, ja que de seguida, quan parlem del R.E., ens ve al cap la imatge d'aquell que ha d'anar darrera de la gent, matxacant i perseguint per que els militants cotitzin.

Doncs és claríssim que no és una responsabilitat de tercera, per la senzilla raó que a la JOC no hi ha responsabilitats de tercera. Ser R.E. és important; totes les responsabilitats són importants, ja que cadascuna fa un servei concret i necessari. Es per això que al Consell del 92, a l'apartat d'economia, vàrem adoptar el nom *responsable d'economia* perquè, apart de servir-nos per unificar noms, ens semblava que s'acostava més al sentit que té l'economia dins el Moviment que unes altres denominacions, com ara tresorer ó ecònom. (De tota manera, l'important no és el nom, sinó que es tingui clar el sentit i tota la dimensió d'aquest servei).

Així doncs, per parlar del servei que vosaltres féu, cal emmarcar-lo dins el que en el Moviment entenem per responsabilitat.

IV. LA RESPONSABILITAT EN EL MOVIMENT

Només us donaré unes quantes pinzellades del que és la Responsabilitat en general, tenint en compte aquestes dimensions:

- Sentit de col.lectiu
- Dimensió de servei
- Dimensió educativa
- Dimensió de procés

Sentit de col.lectiu

El Moviment l'anem tirant endavant entre tots. Som un moviment de joves, portat pels joves. Cadascú té la seva importància, des del noi ó noia d'iniciació, fins al militant ó la militant més experimentat i amb més recorregut. *Tots som protagonistes dins el mateix Projecte i per tant, també responsables.*

En un moment donat, se'ns ha demanat que fem un servei concret, que ems ocupem de vetllar perquè algun àmbit funcioni. Així, a alguns se'ls demana que siguin responsables de grup, d'iniciació, de federació ó d'economia, o d'una altra comissió que existeixi en el Moviment. I *totes i cadascuna d'aquestes responsabilitats són importants i necessàries*, perquè si no el col.lectiu no funcionaria. Cal que hi hagi una persona que pugui estar més a sobre, que s'hi dediqui més, no perquè sigui més important ó més llesta, sinó perquè en aquell moment, per la seva disponibilitat, pel seu recorregut, pot fer aquest servei al col.lectiu.

Dimensió de servei

La responsabilitat és un servei. A mi particularment mai no m'ha agradat sentir la paraula càrrec, que a vegades alguns fan servir per referir-se a alguna de les responsabilitats. Càrrec em fa pensar en títol, en algú que mana. I no és això; és servei pels altres.

Com a militants hem d'oferir allò que tenim, els nostres carismes i aptituds i posar-los en funció dels altres. Tot el que hem rebut no és per a nosaltres, sinó per aportar-ho als que ens envolten, cadascú des de les seves possibilitats.

Ser responsable és estar atent als nostres companys; acompanyar-los en el seu procés tot sentint-nos també acompanyats.

D'alguna manera, segurament *ser responsable és complicar-se la vida*, però és que *seguir Jesús és complicar-se la vida, ó millor dit implicar-se en la vida*, i fer-ho tal com Ell ho va fer, no per un mateix, sinó perquè volem transformar la realitat. Però això també és *motiu de joia i il.lusió*; normalment el saldo és positiu: són més les entrades d'alegries (pels companys i amics que em fet, per les vivències que hem tingut,...), que les sortides (angoixes, mandres,...).

Dimensió educativa

La responsabilitat ens educa i educa. Difícilment trobareu ningú que després de tenir una responsabilitat digui que no li ha aportat res, que no li ha fet canviar en res, que no li ha ajudat a madurar. La responsabilitat educa perquè ens fa estar atents als altres, ens ajuda a reflexionar sovint sobre aspectes dels quals mai no ens hauriem preocupat sinó ens hagués tocat fer-ho per la tasca que portem endavant. Ens va transformant per dins i també ens va madurant, tot ajudant-nos a créixer com a militants i com a persones.

I al temps *ajudem a educar*, a avançar, els companys, fent-los qüestionar el que nosaltres anem descobrint, donant-los el que hem rebut.

Dimensió de procés

Ningú neix ensenyat. A mida que anem avançant anem aprenent, fent noves descobertes que ens ajuden a seguir endavant. Sovint trobarem problemes i ens sentirem angoixats, però cal viure-ho amb tranquil·litat, deixant-nos acompanyar i ajudar i també deixant-nos qüestionar. Hem d'estar oberts a créixer. *La responsabilitat no es pot deslligar de la nostra vida: creixent en la responsabilitat també creixem com a persones.*

V. LA RESPONSABILITAT D'ECONOMIA

Així, doncs, què és això de ser responsable d'economia?

Durant aquest curs heu contestat unes enquestes sobre aquesta qüestió, i sembla ser que teniu la idea que aquest servei que feu és una tasca pràctica, que potser la podríem definir per «aquell que s'encarrega de recollir diners».

Doncs bé, a la JOC/Joc-Jobac, ser responsable d'economia és molt més que això. Evidentment té uns aspectes pràctic, com són:

- *Cotització*: El R.E. és aquell a qui li són confiats els diners de la cotització dels militants, del grup

V. LA RESPONSABILITAT D'ECONOMIA

Així, doncs, què és això de ser responsable d'economia?.

Durant aquest curs heu contestat unes enquestes sobre aquesta qüestió, i sembla ser que teniu la idea que aquest servei que feu és una tasca pràctica, que potser la podríem definir per «aquell que s'encarrega de recollir diners».

Doncs bé, a la JOC/Joc-Jobac, ser responsable d'economia és molt més que això. Evidentment té uns aspectes pràctic, com són:

- *Cotització*: El R.E. és aquell a qui li són confiats els diners de la cotització dels militants, del grup o de la federació. Cal fer-ho amb *regularitat*.
- *Comptabilitat*: Cal portar l'economia amb un mínim de tècnica, de mètode.
- *Responsables que l'economia del Moviment funcioni*, i això s'aconsegueix si funciona ja des dels grups.

En aquests aspectes tècnics ja hi podem descobrir uns aspectes de fons:

- *Conscienciació i seguiment*: no es tracta d'anar darrera la gent perquè cotitzin i que ho facin, com molt sovint passa, perquè callem d'una vegada; es tracta de conscienciar i fer qüestionar, és a dir, fer un seguiment.

- *Saber mirar la vida que hi ha darrera dels números*.

- *Experiència de servei*: no cal ser expert, sinó que cal posar-hi il·lusió.

Els aspectes de fons són importants, no perquè volguem complicar la vida dels R.E., sinó perquè els diners i l'economia del nostre Moviment tenen un sentit més profund:

- *L'economia és un mitjà, no és el nostre objectiu*.

Mitjà per poder fer coses: trobades, materials, publicacions, tenir persones alliberades,...

Mitjà per poder arribar a l'autofinançament, que ens assegura una continuïtat i una llibertat. No podem restar pendents de les subvencions que poden desaparèixer. És un símptoma de maduresa: tots som responsables.

- *L'economia és un àmbit important de la nostra vida*.

Som conscients que necessitem diners per fer coses, per poder fer projectes. Molts vivim en la incertesa del futur per manca de diners, o no podem fer certes coses perquè no ens arriben.

Per altra banda, la societat de consum ha fet un déu del diner. Cal tenir moltes peles per consumir, per gastar-los i s'ha lligat l'èxit personal al fet de guanyar diners, quant més millor.

- *L'economia és una part important del nostre estil de vida*.

Com a militants cristians, la nostra visió ha de ser diferent, lligada a valors com l'*austeritat* (no gastar perquè sí, fer-ho conscientment), la *solidaritat*, el *compartir* (tots tenim experiències de solidaritat dins el grup, o a la federació, i fora: 3er.món, etc.).

El nostre estil de vida ens porta a unes *opcions*, a uns *valors*, que intentem viure. I fent experiència d'aquests valors som testimoni per altra gent.

- *Jesús ens mostra unes actituds concretes davant l'economia*.

Jesús assegura que el sentit de la vida, la «seguretat», no s'aconsegueix amb l'abundància de béns (Lc 12, 15).

Afirma que la pobresa és la qualitat dels seguidors del Regne (Mt 5, 3; Lc 6, 20 i ss.).

Per servir Déu no es pot servir el diner (Mt 6, 24).

Es molt més difícil salvar-se enmig de les riqueses (Mt 19, 23-26).

Ens ensenya que els béns són justos quan són compartits (Mt 19, 21 i ss.; Mt 26, 6-11; Lc 14, 12-14; Lc 16, 1 i ss.).

Veiem com tenien una economia de grup i algú que l'administrava (Judes).

A partir d'això, quines actituds ha de tenir el responsable d'economia?.

- *Acompanyament*: Fer seguiment dels companys de grup, de federació, la qual cosa no vol dir perseguir-los per a que cotitzin, sinó ajudar-los a fer-ho com un compromís concret.

- *Qüestionar*: Des del nostre servei de R.E., tenim l'oportunitat de qüestionar-nos i reflexionar sobre aspectes de l'economia, com ara estem fent aquí. Això no ens ho podem guardar per nosaltres, sinó que ha de sortir a la RdV nostra i dels nostres companys. Hem d'ajudar a que l'actitud dels militants davant del diner sigui la que Jesús ens ensenya.

- **Compartir:** En el grup, fent RdV. En la comissió d'economia, com a espai per compartir i reflexionar. Molt sovint tenim un sentiment de solitud; sentim que no s'entén la nostra tasca. Per això és important que ho poguem compartir. La comissió d'economia és bàsica i important. Ha de ser un espai on poguem compartir i reflexionar i també llençar propostes a la federació. A més, cal tenir en compte que aquesta comissió sempre té un caire de recomençar quan s'afegeix algú.

- **Interioritzar:** Cal interioritzar la responsabilitat, fer-ne pregària.

VI. ANNEX: Testimoni d'una responsable de grup (Eva Ma.Gómez)

Soy responsable de economía de mi grupo -uno de los dos que funcionan en el barrio de Llefia de Badalona- desde hace dos años. cuando empecé a ocuparme de este «cargo» lo hice un poco «en funciones» porque el responsable digamos «titular» tenía que dejarlo por motivos de trabajo. Lo cierto es que en los cuatro años que mi equipo lleva de militante, la responsabilidad de economía había estado bastante gafada. Nadie se mantenía en el puesto de manera estable.

Después de estar algún tiempo limitándome a recoger las cotizaciones para pasárselas al responsable federal, el Ángel, en el grupo se planteó la necesidad de revisar cómo quedaría la cosa. Finalmente, como os podeis imaginar, seguí yo. Accedí a hacerlo porque en aquellos momentos pensaba que hacía falta tener algún cargo para que me aceptaran mejor en el grupo. Había pasado una temporada muy floja después de haber sido iniciadora durante dos años y dejarlo, y me parecía que no podía ir al grupo solamente a revisar mi vida, como si eso no fuera suficiente. Por lo que percibía, ser responsable de economía podía ser una tarea fácil en la cual me desenvolvería bien: recoger el dinero, asistir a las reuniones y ya está. Pero no todo fueron pensamientos calculados de manera tan racional. También había un deseo de poder servir al grupo y una necesidad de acercarme al movimiento. Estos dos aspectos los he descubierto más tarde.

Empecé a disfrutar con la faena a lo largo del primer año, el curso pasado, pero no ha sido hasta éste, a partir de las revisiones que hemos hecho tanto en la comisión como en el grupo, que he ido descubriendo que lo que realmente me hace feliz no es llevar las cuentas, sino haberme abierto a los demás. La responsabilidad ha supuesto implicarme más en la vida de mi federación, acercarme más al movimiento. He conocido la vidilla del resto de los grupos de mi federación a través de sus responsables de economía. Y también me he conocido a mi misma al tener que pararme a pensar algunas cuestiones que sin haber acudido a las comisiones jamás me hubiera planteado.

Darme cuenta de que lo que soy y cómo soy es a gracias a la JOC ha sido muy importante para mí. Y ahora siento la necesidad de ser agradecida por lo que he recibido. Esta necesidad se concretará, seguramente, en ser durante los dos próximos años responsable federal de economía.

Supone todo un reto para mí. No solamente porque me tengo que poner al día en las cuestiones, digamos, más técnicas -como aprender a hacer balances ó a ser mucho más ordenada-, sino concretar mi servicio en ofrecer más tiempo a la JOC; ser coherente en los aspectos económicos de mi vida ó empezar a plicar la austeridad en el sentido en el que se trabajó en la jornada nacional del año pasado.

Es muy importante para mí darme cuenta del cambio de planteamiento que se ha dado en el momento de acceder a ser responsable federal de economía. Han sido el resto de militantes los que confían en mí para que lleve hacia adelante esta tarea. Me proponen ser responsable, me hacen sentir protagonista; no a asistir al movimiento como invitada, con todo lo que eso implica.

Me va a costar tomar decisiones. Y eso me va a hacer crecer como persona. He ido aprendiendo a decir la mía en las coordinadoras que celebramos una vez cada dos meses, en las cuales hemos discutido sobre la fórmula de compensación de viajes, hemos reivindicado que las salidas sean más económicas para que vaya más gente, e intentamos ahorrar en material. A la vez nos hemos implicado en movidas más de todos, como la manifestación del 27 de enero ó el movimiento 0'7%.

A través de este trabajo me he acercado a la O de obrera de la JOC, cuando había el peligro de creer que por pasar por la Universidad ya casi formaba parte de la clase media.

Uno de los objetivos de la comisión de este año también ha sido el de situarnos en nuestra responsabilidad. Para lograr-lo, planteamos como un posible medio velar por la cotización en los grupos. Queremos evitar ir de plasta para que te suelten las pelás. Revisar la economía individual ha ayudado a acercarnos a un nuevo aspecto de la vida del otro miembro del equipo. Y conocer más al resto de los compañeros del grupo siempre es importante a la hora de avanzar en la revisión de vida. Finalmente, desde mi responsabilidad también me he dado cuenta de lo heterogéneo que es el movimiento. Uno cotiza 300 pelás y otro puede llegar a las 4.000 pesetas. Me alegra que no optemos por la fórmula de una cuota fija.

4.2. L'Economia en el moviment

I. LA IMPORTÀNCIA DE L'ECONOMIA EN EL MOVIMENT

Des del moviment el que es pretend es ser educatius i treballar la coherència en la fe .Ser coherent implica no portar una vida compartimentada sinó ser un , amb un únic esperit i tarannà que impregna tota la nostra vida

Per tant la nostra economia , és signe de la nostre militància , és l'indicador que cada militant tenim per anar creixent en el nostre compromís .

-Què acostumem a sentir i trobar:

-“Los cuartos són los cuartos”

- “A ti te importa en qué me gasto el dinero , que para eso yo los gano!”

- En definitiva els diners són el Dèu que permet el consum, en aquesta societat en que es confón l'ésser amb el tenir”.

- La proposta de Jesús ja era agossarada en el seu temps .Avui també seria titllat de beneit i boig Mt 19 , 16-24 “El jove ric “

Si vols ser un home adult , ves a vendre tot el que tens , i dona-ho als pobres i tindràs un tresor en el cel ; vine i segueix-me

Ens ensenya el despreniment del material , per quedar-nos amb el que és realment important , l'espiritual .

AC 4 , 32-35 “La vida en comunitat , comunitat de béns “

En el grup dels creients tots pensaven i sentien igual -. ho posseïen tot en comú i ningú no considerava seu res del que tenia .

Davant del projecte de Jesús ,el moviment el que pretend és dur-ho a terme , també a través de l'economia

II. COM LA TREBALLEM?

Quan parlem de com la treballem , a tots ens ve al cap la cotització , i potser a uns pocs l'autofinançament .

II.1. LA COTITZACIÓ

L'important de la cotització ja sabem que no es el Quant , ni el Quan .La cotització per a nosaltres té sentit , des del moment en que la mirem des de la fe .I des de la fe i l'estimació que hi descobrim darrera tot un seguit de valors que ens fan créixer com a persones .

-Solidaritat , compartir : Jo 6 1-14 “La multiplicació dels pans”

Jesús es preocupa d'unes necessitats , hi ha una reacció pràctica per part dels deixebles i ells els obre els ulls a una nova possibilitat .”Compartir el poc que tenen, només així es possible que arribi a tots”

-Austeritat i senzillesa : Mc 6 7-10 “la misió dels dotze “

Els envia en parelles i els diu que no agafin res , ni menjar , ni diners , ni roba , res de material que no pot suposar una càrrega , que pot distreurel's de la missió .

-Gensitat Lc 21 2- 4 “La vidua pobre”

Dona del que li falta, no del que li soibra . Ens ensenya que Dèu valora els fets qualitius no els quantitius

La cotització és també us gest que ens uneix , que dóna continuïtat a la tradició del món obrer i de l'església

-Primeres comunitats cristianes Ac 4, 32-35

-Moviment obrer i caixes de resistència pels moments de vaga o necessitat o per malaltia del treballador

II.2. AUTOFINANÇAMENT

Que representa , nacionalment .No dependència econòmica de cap estament sigui laic o religiós i per tant la llibertat del moviment per decidir tan sols a la llum de ,l'evangeli quin a de ser , el nostre actuar.Sense sacrificar-ho la possibilitat de futur .

Des de l a fe i l'estimació (Mt 22,15-21)significa la responsabilitat , vers el projecte que volem ,possant mitjans sense esperar que ens vingui donat .És també la gratuïtat, el no esperar res a canvi .És la no obligació , en tot cas Jesús es fa trobsadís i ens convida .

Cal pensar en el procés en el que cada dia es pot anar avançant .I pot ser cal un replantejament segons el moment actual .

Fins aquí potser linees generals , però pensem que aixó no queda només en el món de les idees .El moviment , es un moviment d'Acció-Reflexió i actuem , possem mitjans per fer nostra l'economia ,, mitjans (jornades de formació , comissions , estudi de balanços , i pressupostos , Rdv , testimonis ...)que després de la fe per continuar la nostra formació .

Des del movimentg no es pretend altre cosa que seguir el camí i l'estil de vida de Jesús .I el que ell ens va ensenyar es que em d'anar més enllà dels fets en si i mirar les persones i la seva vida , la seva història ,les seves necessitats ...A estimar-los .

II.3. DES DE LES FEDERACIONS

Precisament és aixó el que millor es pot fer desde les fedes , arribar a les persones , perquè les tenim més a prop que desde la nacional , i a més aprop no físicament sinó des de l'estimació i la coneixença més estreta.

No és fàcil quan la visió que es té es d'un "caixer" que "cobra" les peles "impossades" o "pactades"

El primer que hem de fer és canviar aquesta visió treballant en dues línies :

1.-Procurar ´que a les reunions i comissions d'economia el recollir els cèntims ocupi poc espai i temps .I que el que ocupi sigui de qualitat (acompanyament)

2.-Treballar el fet que la quantitat aportada és o hauria de ser lliure i reflexionada a través de la Rdv en la que ens qüestionem en profunditat la nostra situació econòmica , decidim la quantitat , la pericòritat ...Aconseguint així ser responsables de la nostra economia .

Però sobretot i al mateix temps cal cuidar, i al que cal dedicar-li més temps i espai és a l'acompanyament , a saber per quin moment esta passant cadascú dels militants i fer-lis costat.Fer-ho desde l'estimació , amb tacte i discreció , qüestionant i deixant-nos qüestionar per créixer .

No és sapiguer i comentar .És interessar-se de manera integral i des de l'estimació per l'altre persona . És estar al seu costat per que pugui necessitar , no només en qüestió de diners.Fernt-ho discretament sense cercar reconeixaments o recompenses .

Lc 18, 9-14 "El fariseu i el publicà"

Mt18, 15-17 "Corecció fraterna "

Amb tot és probable que la ùrgencia del dia a dia (fer balanç,demanar una subvenció, omplir els papers d'una memòria ...) i de continuar amb el "legat" del moviment que altres militants ens han trasmés , ens porti a descuidar el realment important .Aconseguint l'efecte contrari al que desitjem

Lc 10, 38-42 "Marta i Maria "

...Tenia ella una germana anomenada Maria, que asegada als peus del Senyor , escoltava la seva paraula , mentre Marta estava enfeïnada .Apropant-se li va dir: Senyor , no et fa res que la meva germana em deixi sola treballant ?.Digue-li que m'ajudi -.Jesús li va respondre ."Marta , marta , et preocupes i et remous oper moltes coses, i en realitat hi ha necessitats de poques , o millor, nomès d'una .Maria a escollit la part bona i no li serà treta "

Si desde les federacions treballem en el sentit de fons , els valors que hi descobrim a través de l'economia amb els ulls de la fé, donen solidesa a la militància i ens fem responsables també en la nostra economia tant personal com del moviment . Responsabilitat que poc a poc va donant fruit a les nostres accions .

III. PISTES CONCRETES PER ELS RESPONSABLES

Tot això de ben segur que ens sembla molt bé però potser algú es pregunta : I jo com puc fer tot això?

Primer: No es tracta de ser perfecte seguint uns canons. Hem de tenir imaginació i ser educatius , a partir d'aquí podem caminar:

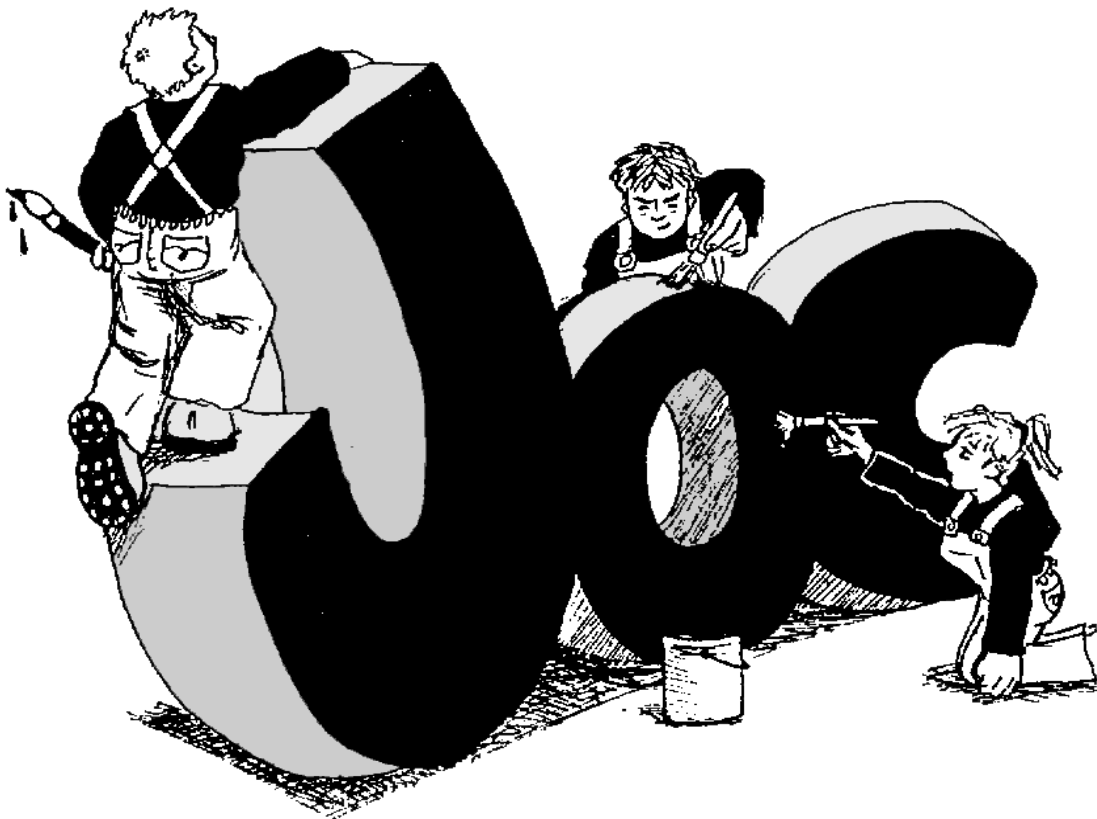
- Perdre rigidesa o frialtesa , potser cal reinventar l'estructura. És impensable que una federació amb dos grups tingui un responsable per cada comissió nacional i que cada sobre facin CF , comissions federals , equip...Trobem una manera de mantenir el vincle amb la resta de federacions (que ens donaran força i noves maneres de fer) i per no estar sempre de reunions a la federació. Podem participar d'alguna comissió nacional d'economia encara que no siguin totes .

- Busquem moments de qualitat en que l'acompanyament sigui integral , i no cal que sigui a un local de la JOC, pot ser en l'anada o tornada del cine, fent un cafè...

- Com a responsables és important imposar-nos moments personals de pregària i revisió, de fer Qdv.Oblidem el "jo que se", nomès cal començar i la pràctica i el grup en donarà soltura.

- Reinventem , pensem nous mitjans , senzills, que poguem assolir sense parar de caminar .Es el conte de la llebre i la tortuga. Actuant així no ens cremem amb tanta facilitat i no ens desanimem per no assolir les expectatives.

- El fet de portar tots els números al dia i de forma senzilla (entrades /sortides), ens treurà de mals de cap i si podem mirar a través seu de tant en tant millor.(Amb preguntes sencilles com: allò en que gastem més és el més important des de la visió de Jesús?, igual estem gastant en paper per fotocopies que després llencem perquè no hem calculat bé)

4.3. L'Autofinançament. Una reflexió des de l'evangeli (Jaume)

I.- INTRODUCCIÓ

A continuació us ofereixo una reflexió feta des de l'Evangeli entorn l'autofinançament del Moviment. No és doncs una xerrada sobre criteris tècnics o comptables, ni una recepta màgica. No parlaré de xifres ni de pressupostos. Tampoc pretenc amb aquest treball substituir la reflexió i la revisió que us pertoca fer a vosaltres. És senzillament una aproximació a l'Evangeli i al Nou Testament intentant descobrir-hi si ens parla de l'autofinançament.

D'autofinançament no se'n parla. Però sí que hi ha una gran riquesa de fets i d'actituds, de paraules de Jesús, d'interrogants, de qüestionaments que parlen de la vivència dels diners, de l'economia personal i col·lectiva. Aquests textos de l'Evangeli us poden ajudar de fons, des de la revisió de vida, des de la fe, a plantejar-vos des de la fe l'autofinançament.

He agafat alguns textos i els he rellegit des de la perspectiva de l'autofinançament. Potser vosaltres en podrieu trobar molts d'altres. Però el més important és que aquesta xerrada us pugui servir per relligar l'Evangeli amb la vostra vivència militant de l'economia. L'autofinançament n'és una conseqüència.

II. L'AUTOFINANÇAMENT, ÉS UNA UTOPIA?

És potser una utopia, però no tant com sembla. El fet és que actualment depeneu de subvencions per diversos motius: precarietat laboral, estudiants, estructura organitzativa, potser hi ha poca consciència de la importància de la cotització, potser el moviment el conformen els joves més pobres de la classe obrera. Potser hi ha moltes raons que ja teniu reflexionades. Potser, potser... Però hi ha el testimoni de les primeres comunitats que per evangelitzar no depenien de subvencions i s'autofinançaven tot i les enormes dificultats que tenien. Ells no van experimentar una utopia d'autofinançament, sinó una realitat. Potser cal prendre'n nota dels seus fets i actituds:

Ac4, 32-35 «La vida en Comunitat, la comunitat de béns»

En el grup dels creients tots pensaven i sentien igual: ho posseïen tot en comú i ningú no considerava seu res del que tenia. Els apòstols donaven testimoni de la resurrecció del Senyor Jesús amb molta eficàcia: tots ells eren molt ben mirats, perquè cap d'ells no passava necessitat, ja que els qui posseïen terres o cases les venien, duïen els diners i els posaven a disposició dels apòstols; després eren distribuïts segons el que necessitava cadascú.

III. FETS I ACTITUDS QUE APROPEN L'AUTOFINANÇAMENT

III.1. LA GENEROSITAT

Lc 21, 2-4 «El donatiu de la vídua»

Alçants els ulls, veïeu els rics que tiraven els seus donatius a la caixa de les almoines del temple; veïeu també una viuda necessitada que hi tirava uns cèntims i digué:

- Aquesta vídua, que és pobra, hi ha tirat més que ningú, us ho asseguro. Perquè tots aquests hi han tirat com a donatiu d'allò que els sobra, però ella hi ha tirat d'allò que li falta, tot el que tenia per viure.

La vídua dona el que té. Per a Déu això ho és tot. Déu no mesura per quantitats, ho fa per fets i per qualitats. En conseqüència s'ha de valorar molt l'esforç dels militants (quan el fan) i valorar en l'autofinançament qualsevol cotització per petita que sigui si va en línia de l'actitud de la vídua. Cal qüestionar a fons, sempre a través de la RV, quina és l'actitud dels militants en la seva cotització al moviment: del que li sobra? del que li falta? Només des de la generositat de la vídua es pot avançar cap a l'autofinançament.

III.2. L'ENTREGA

Mt 19, 16-24 «El jove ric»

Se li acostà algú i li preguntà:

- Mestre, què haig de fer de bo per aconseguir vida eterna?

Jesús li contestà:

- (...)guarda els manaments (...) «no mataràs, no cometràs adulteri, no robaràs, no donaràs fals testimoni, manten el teu pare i la teva mare, i estima el proïsme com a tu mateix.»

Tot això ho he complert. Què em falta?

Jesús li contestà:

- Si vols ser un home adult, vés a vendre el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al Cel; i, vine i segueix-me.

En sentir això el jove se n'anà tot trist, perquè tenia moltes possessions.

Jesús digué als seus deixebles:

- Us asseguro que amb molta dificultat entrarà un ric al Regne de Déu.

El noi aconpleix tots els manaments, i fins i tot «paga més quota que els altres en funció de la seva qualitat de ric». Jesús li demana un pas més, que vengui tot i que el segueixi: li demana total entrega a Ell i al seu Projecte, «o t'ho creus de veritat o no t'ho creus».

L'economia personal és un indicador bastant clar de fins a quin punt ha calat o no l'estil de vida militant, tal com li passa al jove ric, que té altres prioritats, que no pot seguir Jesús quan aquest li ho demana. Seguir Jesús demana entrega al seu projecte, una entrega que també passa per l'economia personal, per la cotització al moviment. La cotització forma part d'aquest seguir Jesús; la simple «quota» feta a contrapeu forma part d'acomplir només «els manaments». La cotització com a entrega acosta a l'autofinançament.

III.3. LA GRATUÏTAT

Mt 22, 15-21 «El tribut al César»

Els fariseus (...) li digueren:

- Mestre, sabem que ets sincer i que ensenyes de debó el camí de Déu (...). Digue'ns que te'n sembla: és permés de pagar tribut al César o no?

Jesús, calant la mala actitud que duïen, els digué:

- Hipòcrites, per què em voleu comprometre? Ensenyeu-me la moneda del tribut.

Els li oferiren un denari i ell els preguntà:

- De qui són aquesta efígie i aquesta llegenda?

Li respongueren:

- Del César.

Lavors els replicà:

- Doncs el que és del César torneu-ho al César, i el que és de Déu a Déu.

Moltes vegades la utilització dels diners respon a obligacions que ens imposem o que ens imposen, arribem o no arribem, en tenim o no en tenim, etc.. Comprar, pagar, declarar a Hisenda, consumir, etc., són en el fons tributs que li són propis al «César». A vegades la cotització es veu com una obligació, una càrrega feixuga, un tribut.

Però Déu no obliga, en tot cas es fa trobadís i ens CONVIDA. És gratuït, com ho són la generositat, l'entrega, el compartir i la solidaritat. La cotització és part d'aquesta trobada amb Déu que feu a la JOC, la cotització és part de la RV, és part d'un estil de vida militant. La cotització mai és una imposició: a Déu el que és de Déu...

III.4. LA SENZILLESA

Mc 6, 7-10 «Missió dels dotze»

Mentre recorria, ensenyant, els pobles de la rodalia, cridà els Dotze i els envià de dos en dos, donant-los autoritat sobre els esperits immunds. Els recomanà que no prenguessin res pel camí, un bastó i res més; ni pa, ni sarró, ni xavalla a la faixa; portar sandàlies sí, però que no es possessin dues túniques.

Jesús convida els deixebles (els militants) a una Missió: l'Evangelització, l'acció en el medi, estar al costat dels pobres, ser testimonis de la seva llum, canviar la realitat. I en aquesta missió no calen grans mitjans (ni tan sols econòmics ni organitzatius). Si realment els militants van «de dos en dos» (de fons) sobra molta organització i diners (la forma).

La RV és la que ajuda a descobrir aquest «anar de dos en dos», aquest sentir-se militant del projecte de Jesús, aquest actuar amb senzillesa i sense potser tant de muntatge. Si es descobreix això en el grup de RV, la cotització i l'autofinançament passen a tenir un sentit militant.

Una pregunta oberta, ¿no ens sobren potser moltes coses personalment, com a Moviment i com a Església?

III.5. ESTIMAR

Lc 5, 12-14 «Jesús neteja un leprós»

Una vegada, trobant-se Jesús en un poble, es presentà un home tot ple de lepra. En veure Jesús caigué de bocaterrosa i li pregà:

- Senyor, si vols pots netejar-me.

Jesús estengué la mà i el tocà dient:

- Ho vull, queda't net.

I tot seguit se li'n va anar la lepra.

A Jesús no li cal cap subvenció ni pressupost per fer miracles ni per estimar. És gratuït. No cobra per posar-se del costat dels oprimits. És amor, és acció de Déu. Actua i punt, sense més. Potser en la mesura que el conjunt de militants de la JOC actuen com Jesús aleshores és possible acostar-se a l'autofinançament. Els diners de que disposa el Moviment cal entendre'ls només com un mitjà per poder estimar, per poder actuar, per poder evangelitzar.

III.6 COMPARTIR

Mt 15, 32-38 «Dóna de menjar a 4000 persones»

Jesús cridà els seus deixebles i els digué:

- Em fa llàstima aquesta gent; fa tres dies que vénen amb mi i no tenen res per menjar. I no els vull deixar dejuns, no fos cas que defallissin pel camí.

Els deixebles li replicaren:

- En un lloc despoblat, d'on podrem treure prou pa per satisfer tanta gent?

Jesús els preguntà:

- Quants pans teniu?

Respongueren:

- Set i uns quants peixets.

Recomanà a la gent que s'ajegué a terra; prengué els set pans i els peixos, pronuncià l'acció de gràcies, els partí i els anava donant als deixebles; i els deixebles els donaven a la gent. En menjaren tots fins que en van quedar satisfets, i recolliren set cabassos plens de sobralles. En menjaren 4000 homes, sense comptar ni dones ni criatures.

Els 4.000 comparteixen el poc que tenen. No hi ha teu ni meu, sinó de tots. Fan una profunda experiència de compartir animada per Jesús. Els deixebles en un principi adopten una actitud «tècnica i comptable» (volen anar al poble a buscar menjar). Jesús els fa veure (és la RV) que el miracle es produirà si eduquen la multitud a comprar el poc que tenen. Al final en sobra.

Com es el compartir de cada militant? Com s'educa això a la RV?

La JOC és un Moviment educatiu, per tant també en l'economia. La RV ajuda els militants a créixer en la militància, en el compromís, en la fe i en un estil de vida militant basat en l'Evangelí. Si considerem la persona del jove com a gona globalitat, sense fer-ne parcel·les, la seva economia també esdevé militant: en la solidaritat, en el compartir, en funció del projecte de vida militant. Aleshores, en la mesura que tot el Moviment va visquent l'economia des d'aquesta visió militant és quan es pot produir el MIRACLE DE L'AUTOFINANÇAMENT.

IV. FETS I ACTITUDS QUE FRENEN L'AUTOFINANÇAMENT

Potser costa d'arribar a l'autofinançament per la pròpia precarietat laboral i econòmica dels militants, cosa que fa que el Moviment precisi d'unes ajudes exteriors. Si només costa d'arribar-hi per aquesta causa no és gaire preocupant. Potser caldrà plantejar-se una organització més senzilla, més austera i potser acceptant un cert finançament exterior inevitable. Però si costa d'arribar-hi perquè les dificultats són la vivència tancada i egocèntrica de l'economia personal del militant, el viure l'economia personal com una parcel·la apart de l'opció militant, etc.; la cosa és més preocupant. Això vol dir que en la RV aquesta part de la vida dels militants s'ha d'aprofundir.

IV.1. Mt 26, 14-16 «Judes ven Jesús per unes monedes»

Aleshores, un dels Dotze, Judes Iscariot, se n'anà a veure els summes sacerdots i els proposà:

- Què esteu disposats a donar-me si us el lliuro?

Els acordaren donar-li trenta monedes de plata (...).

Les monedes i Judes són aquesta vivència tancada i parcel·lada de l'economia personal, les quals frenen el Projecte de Jesús. De la mateixa manera també queda frenat l'autofinançament.

IV.2. Ac 5, 2-11 «Ananies i Sàfira»

En canvi Ananies i Sàfira (...) es van vendre una propietat i ella va retenir una part del preu i va posar la resta a disposició dels apòstols. Pere li digué:

- Ananies, com és que Satanàs se t'ha ficat a dintre? Per què has mentit a l'Esperit Sant reservant-te una part del preu de la finca? (...) No has mentit als homes, sinó a Déu.

En sentir aquestes paraules Ananies caigué a terra i va expirar (...)

Unes tres hores més tard hi arribà la muller que ignorava el que havia passat. Pere li preguntà:

- Digue'm, vareu vendre la finca per tant?

Ella respongué:

- Sí, per tant.

Pere li replicà:

Per què heu convingut posar a prova l'Esperit del Senyor? Mira, els qui han enterrat el teu marit ja han arribat al llindar i se t'enduran a tu.

A l'instant caigué als seus peus i expirà (...) La comunitat sencera es va espantar.

Ananies i Sàfira viuen la seva economia apart del projecte comú. Amaguen quartos, se'ls reserven, menteixen. Frenen l'acció evangelitzadora de la Comunitat. Mostren la insolidaritat i la «caradura». A la RV cal educar i ajudar a canviar els Ananies i Sàfires que tots portem a dintre. Si aquest aspecte no es revisa l'autofinançament és impossible.

V. LA JOC TÉ JA VALORS QUE DUEN CAP A L'AUTOFINANÇAMENT

Si tenim clar que per a la Missió que ens planteja Jesús no cal massa parafarnàlia, vol dir que els Moviments i en concret la JOC tenen uns valors molt positius:

- hi ha un esforç per no dependre de subvencions, enfront la cultura de la subvenció. Moltes organitzacions, fins i tot de Classe, depenen de les subvencions. Els partits polítics reben diners segons els càrrecs electes que treuen, una cosa semblant passa en l'àmbit sindical. La mateixa Església rep diners dels Pressupostos Generals de l'Estat.
- les primeres comunitats no tenien cap mena de subvencions i en canvi eren evangelitzadores dedicades a la Missió que els plantejava Jesús. La JOC es planteja el mateix com molts sectors de l'Església compromesos amb la realitat, amb els més pobres, etc. En canvi però, una altra gran part de l'Església aposta per tenir un lloc destacat a la societat: mitjans de comunicació, grans muntatges, escoles, etc...
- la cotització té un gran valor educatiu, solidari i de projecte perquè li dóna la volta als valors que normalment se li atribueixen als diners: cotitzar i no esperar ni exigir res a canvi, cotitzar cadascú segons les seves possibilitats, cotitzar conscient que és un mitjà per a que el conjunt del Moviment assoleixi els seus objectius (que són els mateixos de Jesús), compartir, ser solidaris, etc...
- la pròpia Revisió de vida, com a espai i estil privilegiat on els militants experimenten la presència de Déu, on es transformen i són transformats, on també s'educa l'economia personal com a part d'un tot que és la persona
- la pròpia organització i acció del moviment enmig de la Classe Treballadora i dels joves en particular

VI. L'ACCIÓ DELS RESPONSABLES D'ECONOMIA

Moltes vegades la responsabilitat d'economia, sigui de grup, de federació, fins i tot de moviment, és poc valorada pel conjunt de militants i per la pròpia persona que l'ha assumit. Se li dóna massa sovint poca importància. En canvi, l'acció d'aquests militants és la peça clau que pot fer més real i més creïble la «suposada» utopia de l'autofinançament. Si ens mirem aquesta responsabilitat amb els ulls de Déu, veurem que Ell li dóna la màxima importància: DÉU MATEIX FA UN ENCÀRREC ALS RESPONSABLES D'ECONOMIA

Lc 20, 9-18 «Paràbola de la vinya i els vinyaters»

Llavors es posà a dir al poble aquesta paràbola:

- Un home plantà una vinya, l'arrendà a uns vinyaters i se'n anà a l'estranger per una bona temporada. Al seu temps envià un criat als vinyaters per a què li donessin la seva part de la collita de raïm; però els vinyaters l'apallissaren, l'insultaren i l'acomiadaren amb les mans buides. A continuació envià un segon criat, però també a aquest l'apallissaren, l'insultaren i el van acomiadar amb les mans buides. Encara els envià un tercer criat; però també aquest el van malferir i el van treure fora. Llavors va dir-se l'amo de la vinya:

- Què faig? Hi enviaré el meu fill estimat, segur que a ell el respectaran.

Però els vinyaters en veure'l, raonaren entre ells:

- Aquest és l'hereu, matem-lo i serà nostra l'herència.

L'empenyeren fora de la vinya i el van matar.

A veure que els farà l'amo de la vinya? Hi anirà, exterminarà aquells vinyaters i donarà la vinya a uns altres.

Sentint això exclamaren:

- Déu no ho permeti!

Ell se'ls quedà mirant i els digué:

- Què significa doncs aquest text de l'escriptura: «la pedra que rebutjaren els constructors s'ha convertit en pedra angular» (...)

Déu us envia com a «fills» i no com a simples «criats» a educar l'economia dels militants de la vostra federació/equip. Segons les federacions uns teniu més dificultats que els altres. Potser a alguns us «mataran» com passa en el text. Tranquils, és qüestió de paciència. Penseu, que com al text, l'amo de la vinya envia a qui més estima. Déu també us envia a la vinya « a vosaltres », us estima, es refia de vosaltres i us encomana aquesta responsabilitat.

Aquest treball educatiu no el feu sols. Compteu amb molts recolzaments: el propi moviment, la Comissió d'Economia, el testimoni d'altres federacions i l'ajuda de Déu.

Cal ser conscients de les limitacions: com a responsables d'aquest encàrrec no podeu suplir la RV en equip, ni el procés lent de cada persona, ni l'acció que Déu mateix fa en cada persona. Sou una peça més.

És importants ser crítics amb els companys militants als que acompanyeu en l'educació de l'economia; ser autocrític amb un mateix; i estar molt obert a allò que els companys ens qüestionin. Però aquest procés de crítica s'ha de fer sempre amb els ulls de Déu, amb amor. Hi ha molts aspectes a qüestionar, però l'altre els ha d'arribar a entendre, sinò acaben essent una obligació (seria com donar les monedes al César i no a Déu).

La tasca del responsable d'economia no és tècnica, és de fons, és d'estimar el Moviment, la Federació, els militants,.. per tal de fer-los avançar. Es un corcò crític. No és un recaptador d'impostos. No és un petit banquer. És un enviat de Déu amb un encàrrec molt concret: ajudar a educar l'economia dels militants en línia del Projecte de Déu, en línia de l'acció evangelitzadora, educativa i transformadora de la JOC.

Es fonamental que els responsables d'economia siguin testimonis reals i creïbles d'una vivència militant de l'economia. No es tracta de ser perfectes, en tot cas es tracta de saber encarar les contradiccions amb humilitat i viure-les des de l'Evangeli amb sinceritat, oberts al canvi.

VII. TRES FETS

VII.1. L'AUTOFINANÇAMENT A UN MOVIMENT ADULT: A.C.O.

A l'ACO hi ha aproximadament un 97% d'autofinançament entre cotitzacions dels militants i aportacions per a les trobades i jornades. Només un 3% correspon a una subvenció que ve de la Delegació de Pastoral Obrera. Hi ha un criteri de cotització consistent en aportar 14 hores de treball anuals com a mínim. Un 80% de les cotitzacions estan domiciliades. (dades del 1996)

L'autofinançament és una certa conseqüència de la situació adulta dels militants, no hi ha la precarietat laboral que pateixen els joves, la gent majoritàriament es planteja la cotització com a part d'un estil de vida militant i ho fa puntualment en funció de les pròpies possibilitats. Els diners estan al servei dels grans objectius del Moviment: l'Evangelització, la presència en tota la vida obrera, iniciar ACO, atendre l'avenç personal dels militants i celebrar la fe. En conseqüència l'economia de l'ACO reforça els mitjans que el moviment té per assolir els objectius: jornades, trobades i recessos, butlletí, materials de formació, d'iniciació, de reflexió, de RV,.., alliberat, secretaria, desplaçament dels responsables, solidaritat, cotització internacional, etc..

VII.2. PRESSUPOST FAMILIAR I AUTOFINANÇAMENT

En el meu equip d'A.C.O. som quatre matrimonis , cacadscun amb dues criatures i fins i tot un a càrrec de l'àvia. Hem dedicat alguna reunió a revisar l'economia. Tots estem cotitzant per sobre del mínim, en alguns casos del que sobra, en d'altres del que es té. Som conscients que darrera de la cotització hi ha uns sous a pagar i una acció de Moviment. A més a més hi ha aportacions a ONG's si l'economia ho permet.

VII.3. ELS CINC DUROS DELS NENS

En l'etapa que vaig estar al MIJAC em vaig quedar frapat en veure com hi havia nens que aportaven els cinc duros setmanals al Moviment, de la seva pròpia paga de 100 pessetes. El grup era conscient de les limitacions i possibilitats de casacú i van plantejar-se cotització segons les pròpies possibilitats.

VIII. CONCLUSIONS I PROPOSTES PER A L'ACTUAR

El fonament de l'autofinançament està en la vivència militant de l'economia personal, integrada dintre de l'estil de vida de militants de la JOC. La vivència de l'economia personal no és un aspecte aïllat ni ha de ser un tabú en el que no s'hi pot entrar. Fets de la vivència de l'economia personal s'han de passar per la Revisió de Vida en equip, igual que qualsevol altre fet de vida o qualsevol acció. L'economia personal és un aspecte educable dintre d'un moviment educatiu com la JOC. Per tant, crec que és molt important la Revisió de vida entorn de fets de l'economia.

D'altra banda crec que el paper dels responsables d'economia és cabdal. No han de ser només recaptadors. Han de ser educadors,

veus que recordin que a la RV això s'ha de plantejar i qüestionar; i en certa forma «profetes» que en ocasions hauran de dir veritats que potser no agradaran a qui les hagi d'escoltar. Se'ls ha de deixar actuar i concretar l'encàrrec que Déu els fa.

També crec que constantment cal qüestionar-se sobre els mitjans i les possibilitats per a finançar-los. No s'ha de caure en el planteig d'estalviar, això seria només un criteri comptable. Cal interrogar-se en línia de la senzillesa de mitjans com planteja la Missió dels Dotze, que feien potser més que nosaltres i en canvi no els calien subvencions, tot i les precarietats.

Cal acceptar i assumir que aquesta vivència de l'economia no és igual a totes les federacions, grups o militants. Com que és un procés educatiu cal tenir paciència, que no pas laxitut. Potser el testimoni de militants, grups o federacions que ho tenen més assumit pot servir per als que els costa més.

I finalment penso que cal ser realistes. La precarietat laboral dels joves, les situacions de no trobar feina i la insolvència pròpia dels que estudien fa que sigui difícil un autofinançament al 100%. Però també cal veure si tots els militants cotitzen del que tenen o del que els sobra, o senzillament, en el seu pressupost, petit o gros, si la darrera prioritat està en la cotització i la primera per al cotxe, la moto, les aficions personals o la «ferra» del cap de setmana. Cal qüestionar-se tot això amb realisme des de la revisió de vida.

4.4. L'Autofinançament. Una visió des de l'evangeli (J. Gubern)

Xerrada realitzada als responsables d'economia de la JOC de Badalona-Sta. Santa Coloma, el 17 de març de 1996.

I. GUIÓ DE LA XERRADA

Primera Part: l'autofinançament a un moviment adult, ACO

Segona Part: l'autofinançament des d'una lectura de fe

Tercera Part: el paper dels i les responsables d'economia

Quarta Part: pistes de treball per a les Jornades

II. L'AUTOFINANÇAMENT A UN MOVIMENT ADULT: A.C.O.

El pressupost de l'actual curs mou al voltant de 7.750.000 pessetes, de les quals 4.000.000 són cotitzacions dels militants, 2.400.000 són les aportacions dels militants a les Trobades del Moviment i només 250.000 ptes. són subvencionades per la Delegació de Pastoral Obrera. La despesa és de 2.000.000 per a sous i seguretat social, 2.500.000 a les Jornades i Trobades, 1.100.000 per a publicacions, 200.000 d'aportació al MMTTC (Moviment Mundial de Treballadors Cristians) i la resta per a funcionament, a més a més del 0.7%. Es pot dir que el Moviment ACO s'autofinancia. Els estatuts permeten obtenir subvencions per a despeses extraordinàries.

Hi ha una persona alliberada i una secretària a mitja jornada, ambdues persones amb contractes de treball.

La cotització mínima que demana el moviment als seus militants és de 13 hores de treball anuals.

El 80% de les cotitzacions estan domiciliades i l'altre 20% es recull a través dels responsables d'equip.

L'autofinançament és una certa conseqüència de la situació adulta dels militants, no hi ha la precarietat laboral que pateixen els joves, la gent majorotàriament es planteja la cotització com a part d'un estil de vida adult i ho fa puntualment en funció de les pròpies possibilitats.

L'Economia està al servei dels grans objectius del Moviment: l'Evangelització, la presència en tota la vida obrera, la recollida de les aspiracions profundes de la Classe Obrera, iniciar ACO, atendre l'avenç personal dels militants i celebrar la fe. En conseqüència l'economia de l'ACO reforça els mitjans que el moviment té per assolir els objectius: jornades, trobades i recessos, butlletí, materials de formació, d'iniciació, de reflexió, de RV..., alliberat, secretaria, desplaçament dels responsables, solidaritat, cotització internacional, etc..

III. L'AUTOFINANÇAMENT DES D'UNA LECTURA DE FE

La intenció d'aquesta xerrada no és fer una valoració dels pros i dels contres de l'autofinançament en un Moviment. Més aviat la pretensió és resaltar uns aspectes de fons d'aquest tema els quals enllacen directament amb el Nou Testament, i especialment amb l'Evangeli.

Aquesta reflexió s'emmarca dintre del cicle de Jornades d'economia que ha organitzat la Comissió per als ecònoms de cada federació i de cada grup. Les primeres jornades a partir del Consell van ser sobre la Solidaritat, les segones sobre l'Austeritat, i ara les que tanquen el cicle sobre l'autofinançament. Anem doncs a la reflexió.

III.1. L'AUTOFINANÇAMENT, ÉS UN OBJECTIU DEL MOVIMENT? ÉS UNA QÜESTIÓ TÈCNICA DE FER NÚMEROS MOLT BEN FETS? O ÉS MÉS AVIAT EL RESULTAT DE L'ESTIL DE VIDA MILITANT DEL CONJUNT DEL MOVIMENT?

La JOC és un Moviment educatiu, per tant també en l'economia. La RV ajuda els militants a créixer en la militància, en el compromís, en la fe i en un estil de vida militant basat en l'Evangeli. Si considerem la persona del jove com a gunga globalitat, sense fer-ne parcel·les, la seva economia també esdevé militant: en la solidaritat, en el compartir, en funció del projecte de vida militant. Aleshores, en la mesura que tot el Moviment va visquent l'economia des d'aquesta visió militant és quan es pot produir el MIRACLE DE L'AUTOFINANÇAMENT.

Mt 15, 32-39 «Dóna de menjar a 4.000 persones»

Els 4.000 comparteixen el poc que tenen. I ho fan per amor i per solidaritat. No hi ha teu ni meu, sinó de tots. Fan una profunda experiència de compartir animada per Jesús. Els deixebles en un principi adopten una actitud «tècnica» (volen anar al poble a buscar menjar). Jesús els fa veure (és la RV) que el miracle es produirà si eduquen la multitud a comprar.

III.2. L'AUTOFINANÇAMENT, ÉS EL RESULTAT DE SUMAR UNES QUOTES DECIDIDES PER UNA ESPECIE DE JUNTA/COMISSIÓ LLUNYANA? O ÉS EL RESULTAT D'UN ESTIL DE VIDA MILITANT D'ENTREGA ALS ALTRES, ALS JOVES DE LA CLASSE OBRERA, ALS POBRES, ON EN AQUESTA ENTREGA TAMBÉ HI ÉS L'ENTREGA ECONÒMICA COM A PART D'AQUEST DONAR-SE UN MATEIX?

Sembla que l'autofinançament té molt més a veure amb la darrera part de la pregunta que amb el principi de la mateixa. I sino que li ho preguntin al Jove Ric:

Mc 10, 17-31 «El jove ric»

El noi aconsegueix tots els manaments, i fins i tot «paga més quota que els altres en funció de la seva qualitat de ric». Jesús li demana un pas més, que vengui tot i que el segueixi: li demana total entrega a Ell i al seu Projecte, «o t'ho creus de veritat o no t'ho creus».

L'economia personal és un indicador bastant clar de fins a quin punt ha calat o no l'estil de vida militant, com li passa al jove ric, que té altres prioritats, que no pot seguir Jesús. I és lliure de decidir: seguir Jesús a contrapeu seria una mala solució, es veure en l'obligació de vendre el que té, no en l'opció de vendre el que té, que és molt diferent.

III.3. L'AUTOFINANÇAMENT, QUOTES DE SOCIS? O COTITZACIONS DELS MILITANTS?

Mt 22, 15-22 «Al Cèsar el que és del Cèsar i a Déu el que és de Déu»

Moltes vegades la utilització dels diners respon a obligacions que ens imposem o que ens imposen, arribem o no arribem, en tenim o no en tenim, etc.. Comprar, pagar, declarar a Hisenda, consumir, etc., són en el fons tributs que li són propis al «Cèsar».

Però Déu no obliga, en tot cas es fa trobadís i ens CONVIDA. És gratuït, com ho són l'amor, l'entrega, el compartir i la solidaritat. La cotització és part d'aquesta trobada amb Déu que es fa a la JOC, la cotització és part de la RV, és part d'un estil de vida militant. La cotització mai és una imposició: a Déu el que és de Déu...

Els fariseus del text no ho entenen això. La hipocresia els cega. Els deixebles estan oberts a descobrir tot això, però han de fer tot un procés educatiu. Als militants els passa el mateix, cal que madurin la cotització des de la Revisió de Vida.

III.4. L'AUTOFINANÇAMENT, ESTÀ AL SERVEI DE L'ORGANITZACIÓ DEL MOVIMENT? O AL SERVEI DE L'EVANGELITZACIÓ I DE L'ACCIÓ DEL MOVIMENT?

És com preguntar-se si l'autofinançament és una qüestió de forma o de fons; si la cotització dels militants és una qüestió de números o de suport a l'acció i al creixement d'aquests. A vegades la superficialitat amb que es toquen aquests temes fa caure exclusivament en les formes. Jesús planteja de fons una Missió, en la qual ha d'anar integrada l'economia dels militants:

Mc 6, 7-13 «Missió dels deixebles»

Jesús convida als deixebles (als militants) a una Missió: l'Evangelització, l'acció en el medi, estar al costat dels pobres, ser testimonis de la seva llum,.. I en aquesta missió no calen grans mitjans (ni tan sols econòmics ni organitzatius). Si realment els militants van «de dos en dos» (de fons) sobra molta organització i diners (la forma).

La RV és la que ajuda a descobrir aquest «anar de dos en dos», aquest sentir-se militant del projecte de Jesús, aquest actuar amb senzillesa i sense potser tant de muntatge. Si es descobreix això en el grup de RV, la cotització i l'autofinançament passen a tenir un sentit militant.

Una pregunta oberta, ¿no ens sobren potser moltes coses personalment, com a Moviment i com a Església?

III.5. L'AUTOFINANÇAMENT DEL MOVIMENT, EL VIVIM COM UN OBJECTIU ECONÒMIC A ASSOLIR? O EL VIVIM COM UN VALOR QUE TÉ LA JOC I ALTRES MOVIMENTS ?

Si tenim clar que per a la Missió que ens planteja Jesús no cal massa parafarnàlia, vol dir que els Moviments i en concret la JOC viuen uns valors molt positius:

- hi ha un esforç per no dependre de subvencions, enfront la cultura de la subvenció. Moltes organitzacions, fins i tot de Classe, depenen de les subvencions. Els partits polítics reben diners segons els càrrecs electes que treuen, una cosa semblant passa en l'àmbit sindical. La mateixa Església rep diners dels Pressupostos Generals de l'Estat.

- les primeres comunitats no tenien cap mena de subvencions i en canvi eren evangelitzadores dedicades a la Missió que els plantejava Jesús

- la cotització té un gran valor educatiu, solidari i de projecte perquè li dóna la volta als valors que normalment se li atribueixen als diners: cotitzar i no esperar ni exigir res a canvi, cotitzar cadascú segons les seves possibilitats, cotitzar conscient que és un mitjà per a que el conjunt del Moviment assoleixi els seus objectius (que són els mateixos de Jesús)

Lc 5, 12-14 «Jesús neteja un leprós»

A Jesús no li cal cap subvenció per fer miracles. És gratuït. No cobra per posar-se del costat dels oprimits. És amor, és acció de Déu. Actua i punt, sense més.

III.6. EN L'AUTOFINANÇAMENT QUIN ÉS EL PUNT DE REFERÈNCIA DELS MILITANTS EN LA SEVA ECONOMIA PERSONAL I COTITZACIÓ: ELS DE DALT? O ELS D'ABAIX?

Lc 21, 2-4 «El donatiu de la vídua»

La vídua dóna el que té. Per a Déu això ho és tot. Déu no mesura per quantitats, ho fa per fets i per qualitats. En conseqüència s'ha de valorar molt l'esforç dels militants (quan el fan) i valorar en l'autofinançament qualsevol cotització per petita que sigui si va en línia de l'actitud de la vídua. Cal qüestionar-se a fons, sempre a través de la RV, les actituds contràries.

III.7. A L'AUTOFINANÇAMENT S'HI ARRIBA PROGRESSIVAMENT? O MÉS AVIAT ESTA CONDICIONAT AQUEST PROCÉS PELS ALTS I BAIXOS DE LES DIFICULTATS?

Sembla que és més aviat el segon punt de la pregunta. Hi ha molts alts i baixos, tants com alts i baixos dels militants.

Pot ser que costi d'arribar-hi per la pròpia precarietat laboral i econòmica dels militants, cosa que fa que el Moviment precisi d'unes ajudes exteriors. Si només costa d'arribar-hi per aquesta causa no és preocupant. Potser caldrà plantejar-se una organització més senzilla, més austera i potser acceptant un cert finançament exterior inevitable.

Però si costa d'arribar-hi perquè les dificultats són la vivència tancada i egocèntrica de l'economia personal del militant, el viure l'economia personal com una parcel.la apart de l'opció militant, etc.; la cosa és més preocupant. Això vol dir que en la RV aquesta part de la vida dels militants s'ha d'aprofundir.

Mt 26, 14-16 «Judes ven Jesús per unes monedes»

Pensem que les monedes i Judes són aquesta vivència tancada i parcel.lada de l'economia personal, les quals frenen el Projecte de Jesús. De la mateixa manera també queda frenat l'autofinançament.

III.8. FINALMENT, L'AUTOFINANÇAMENT ÉS NOMÉS UNA QÜESTIÓ DE COTITZACIONS I COMPTABILITAT? O ÉS MÉS AVIAT EL RESULTAT D'UNA ESPERANÇA COLLECTIVA DE TOTS AQUELLS MILITANTS QUE DIA A DIA EN LA RV, EN L'ACCIÓ I EN LA PREGÀRIA TROBEN UN TRESOR?

Mt 13, 44 «A què s'assembla el Regne de Déu»

L'home del text posa tot el seu cor en el tresor (Regne de Déu). Ven tot el que té pel tresor, ho deixa tot. Està content. Aquesta és l'experiència del trobament amb Jesús. En la mesura que tots els militants del Moviment van trobant aquest tresor es pot produir el miracle de l'autofinançament.

III.9. L'AUTOFINANÇAMENT ÉS UN INVENT NOSTRE? O JA HO HAVIEN EXPERIMENTAT LES PRIMERES COMUNITATS?

Ac 4, 32 - 5, 11 «La vida en Comunitat, la comunitat de béns»

Les primeres comunitats no tenien subvencions de cap mena. L'autofinançament l'aconseguien compartint-ho tot sota el projecte de militant de l'evangelització i la solidaritat. També tenien dificultats, però la Comunitat sempre se'n sortia endavant.

Ac 6, 1-7 «Vida en Comunitat, l'elecció dels set»

Fan una distribució de responsabilitats en funció de l'evangelització. El mateix sentit de distribució de responsabilitats té el fet de ser responsable d'economia de grup o de federació, sempre que que es faci des de la perspectiva evangelitzadora.

IV. EL PAPER DELS RESPONSABLES D'ECONOMIA A LA JOC

Déu us fa un encàrrec als militants de la JOC, i d'una manera més específica als responsables d'economia:

Jo 13, 34-35 «El manament nou de l'Amor»

Us toca concretar aquest en'càrrec a través de la vostra responsabilitat d'economia. En cap moment us encarrega de fer de recaptadors d'impostos ni d'inspectors d'Hisenda. Teniu l'encàrrec d'estimar,

és a dir, d'ésser educadors i testimonis de l'economia a la vostra federació i al vostre equip de RV. Teniu doncs l'encàrrec d'ajudar el grup i la federació a creure's de fons el Projecte de Déu, a sentir-se militants de Jesús, concretant-ho en el camp de l'economia. Cal ajudar a sentir-se militant també en l'economia personal i de moviment, ja que forma part d'un estil de vida militant. Cal que ajudeu els militants de l'equip i la Federació a relligar l'economia personal amb la Revisió de vida, amb l'estil de vida militant i amb l'Evangelí. Aquesta és la vostra tasca, la que us demana Déu. L'encàrrec no és cobrar diners (en tot cas és una conseqüència).

Lc 20, 9-19 «Paràbola de la vinya i els vinyaters»

Déu us envia com a «fills» i no com a simples «criats» a educar l'economia dels militants de la vostra federació/equip. Segons les federacions uns tindreu, o ja teniu, més dificultats que els altres. Potser a alguns us mataran com passa en el text. Tranquils, és qüestió de paciència. Penseu, que com al text, l'amo de la vinya envia a qui més estima. Déu també us envia a la vinya « a vosaltres ».

Aquest treball educatiu no el feu sols. Compteu amb molts recolzaments: el propi moviment, la Comissió d'Economia, el testimoni d'altres federacions i amb l'ajuda de Déu. Cal ser conscients de les limitacions: com a responsables d'aquest encàrrec no podeu suplir la RV en equip, ni el procés lent de cada persona, ni l'acció que Déu mateix fa en cada persona. Sou una peça més.

Cal en el fons entendre un mateix i ajudar a entendre als altres que l'autofinançament és conseqüència de l'estil de vida militant i que per tant és a la RV on cal incidir en tots aquests aspectes. És important interrogar-se sobre quin és el punt de referència, els de dalt o els d'abaix, i incorporar aquesta reflexió a la RV.

És importants ser crítics amb els companys militants als que acompanyeu en l'educació de l'economia; ser autocrític amb un mateix; i estar molt obert a allò que els companys ens qüestionin. Però aquest procés de crítica s'ha de fer sempre amb els ulls de Déu, amb amor. Hi ha molts aspectes a qüestionar, però l'altre els ha d'arribar a entendre, sinò acaben essent una obligació.

La tasca del responsable d'economia no és tècnica, és de fons, és d'estimar el Moviment, la Federació, els militants,.. per tal de fer-los avançar.

Es fonamental que els responsables d'economia siguin testimonis reals i creïbles d'una vivència militant de l'economia. No es tracta de ser perfecte, en tot cas es tracta de saber encarar les contradiccions amb humilitat i viure-les des de l'Evangelí amb sinceritat.

Finalment cal no oblidar que malgrat totes les mancances i precarietats ens movem en el primer món, mentre un tercer i quart món pateixen la misèria. Fins a on arriba la responsabilitat d'aquest primer món en aquesta misèria? Quines respostes militants cal donar aquí? Cal educar també aquest aspecte i en especial la lluita contra aquesta injustícia i la solidaritat. Això estaria en línia de l'autofinançament.

V. PISTES DE TREBALL PER A AQUESTES JORNADES

V.1. VEURE

- * Compartir la situació de cada federació
- * Causes de la situació de cada federació
- * Com responsables, com ho vivim

V.2. JUTJAR

- * En base als textos i als comentaris de fons que s'han fet

V.3. ACTUAR

* Què ens cal fer com a responsables d'economia per arribar a l'autofinançament del Moviment:

- Personalment, en la vivència militants de l'economia
- A les nostres federacions
- Al conjunt del Moviment de la JOC

4.5. Monografia economia (JOC Nacional de Catalunya i les Illes)

I. REALITAT DE LA FEDERACIÓ

- Una mica de història
- Geografia (en quins barris o pobles estem)
- Qui forma la federació: Grups de militants, grups d'iniciació, plataformes des d'on s'inicia, ...)
- Organització federal. Estructura i actes significatius federals

II. COMISSIÓ D'ECONOMIA (Si hi ha!)

- Qui el forma
- Cada quant es reuneix
- Objectius
- Dinàmica de treball
- Dificultats/avanços

III. COM A RESPONSABLE...

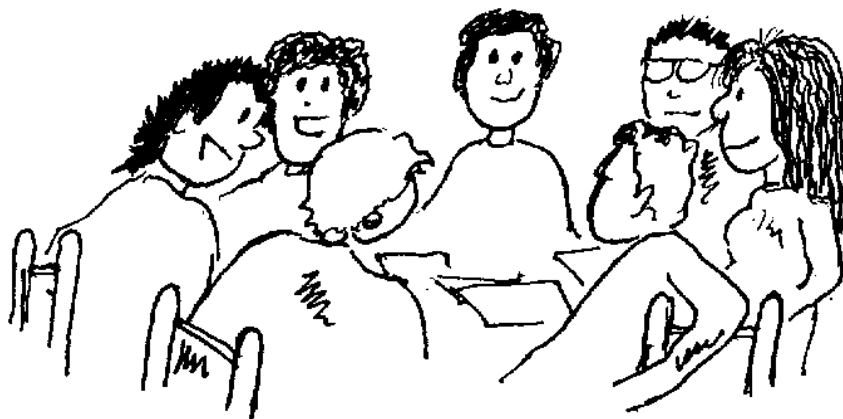
- La meua tasca és ...
- Com vag vivint la experiència de ser responsable? Com m'està enriquint la responsabilitat en la meua vida, en la fe, en el meu ser Classe Obrera?
- Quines descobertes he fet?
- Quines dificultats tinc?
- Quins són els meus objectius/reptes? Mitjans
- Com vetlles per dur-los a terme? Qui t'ajuda? Ets sentit acompanyat/da?

IV. DIFICULTATS I AVANÇOS EN LA FEDERACIÓ pel que fa a la economia

- sentit de fons de la cotització, compromisos,...

V. REPTES COM A FEDERACIÓ (Aspectes que cal treballar més: a nivell de militants, comissió, iniciació, consiliaris, ...) I DE CARA AL MOVIMENT

Nota: això és una pauta, no cal seguir-ho «al pie de la letra» però cal pensar en totes aquestes dimensions. Pel punt de la ghistòria podeu preguntar al vostre respon federal i recuperar alguna momografia federal anterior (segur que ho trobeu), tot i això si no ho trobeu i no ho feu no passa res.

4.6. Educar en valores desde la tarea de economía en la JOC

Cursillo de formación para ecónomos de Andalucía

I. LAS GRANADAS

Existía una vez un hombre que poseía numerosos granados en su huerta . Y todos los otoños ponía sus granadas en charlotas de plata, en el pórtico de su casa, y las charolas colocaba letreros que él mismo confeccionava : "Coged una granada , son gratis "

Pero las personas cruzaban por su casa, y nadie agarrava ni una sóla granada

Después , el hombre pensó ,y, al otro otoño, ya no puso las granadas en charolas de plata en el porticó de su casa , en su lugar puso allí un letrero , en el que se leía "Aquí tenemos las mejores grandas del país, pero se venden más caras que las otras"

Y entonces, efectivamente, todos los hombres y todas las mujeres del pueblo llegaron presurosos a comprar esas granadas

Kahlil Gibran

II. LA SOPA DE PIEDRA

En un pequeño pueblo, una mujer , se llevó una gran sorpresa al ver que había llamado a su puerta un extraño , correctamente vestido , que le pedía algo de comer.

"Lo siento "dijo ella "pero ahora mismo no tengo nada en casa "

"No se preocupe ", dijo amablemente el extraño : "Tengo una piedra de sopa en mi cartera , si usted me permitiera echarla en un puchero de agua hirviendo , yo haría la más exquisita sopa del mundo .Un puchero muy grande por favor "

A la mujeer le picó la curiosidad , puso el puchero al fuego y se fue a contar el secreto de la piedra de la sopa a sus vecinas . Cuando el agua rompió a hervir , todo el vecindario sse había reunido allí para ver aquel extraño y su piedra de sopa . El extraño dejó caer la piedra en el agua, luego probó una cucharada con verdadera delección y exclamó : "Deliciosa" Lo único que necesitaria és unas cuantas patatas más "

"!Yo tengo patatas en mi cocina!" gritó una mujer .Y en pocos minutos estaba de regreso con una gran fuente de patatas peladas que fueron derechas al puchero .El extraño volvió a probar la sopa i exclamó "Excelente!", dijo,y añadió pensativamente "Si tuvieramos un poco de carne , haríamos un cocido de lo más apetitoso ..."

Otra mujer salió zumbando y regreso con un pedazo de carne , tras aceptarlo cortésmente , introdujo en el puchero.Cuando volvió a probar el caldo , puso los ojos en balnco i dijo :"!ah que sabroso!Si tuvieramos unas cuantas verduras , sería pefrecto ...Absolutamente perfecto"

Una vecina fue corriendo a su casa y volvió con una cesta llena de zanahorias y cebollas.Después de introducir las verduras en el puchero, el extraño 'probo nuevamente el guiso , y, con tono autoritario dijo "La sal!". "Aquí la tiene", le dijo la dueña de la casa. A continuación dio otra orden "Platos para todo el mundo".La gente se apresuró a ir a sus casas en busca de platos .Algunos regresaron trayendo incluso pan y frutas

Luego se sentaron todos a disfrutar de la espléndida comida , mientras el extraño repartía abundantes raciones de su increíble sopa .Todos se sentian extrañamente felices mientras reian , charlavan ,y compartían , por primera vez , su comida . En medio del alborozo , el extraño se escabulló , silenciosamente , dejando atrás la milagrosa piedra de sopa , que ellos podrían usar siempre que quisieran hacer la más deliciosa sopa del mundo

Tony De Mello

4.7. Economía Regional

Juventud Obrera Cristiana Castilla i León

Un responsable no nace, se hace. Un militante no se hace en las reuniones , charlas i papeles , se hace fundamentalmente a golpe de acción , reflexión y experiencia profunda de lo que esta viviendo. Va a más cuando crece su acción , con los jóvenes y abandona en su fe, +su experiencia con Cristo y según va cambiando su estilo de vida

El tomar una responsabilidad no es excusa para llevar a la acción militante. La acción es transformar la realidad de los jovenes de un ambiente y las estructuras en las que te mueves . El responsable es ante todo un militante del movimiento , que no habla para los demás sino para él mismo . No dice lo que tenéis , sino lo que tenemos que hacer.

EL movimiento ahora hace una llamada para la responsabilidad de economía . Hay que pararse a interiorizar la llamada en nosotros . Debemos pararnos a profundizar , reflexionar , y ver con objetividad . Ser conscientes de la misión en el corazón de la JOC . Debemos tomar una decisión en nosotros

I. AYUDA PARA PROFUNDIZAR

**Lee con atención la monografía . Esta monografía recoge vida para ser interiorizada*

**Dedica un tiempo personal para reflexionar sobre tu MILITANCIA en el movimiento*

**Escuche la llamada que el movimiento te hace a ti , personalmente , para la responsabilidad de economía de la zona .*

**Comparte esta reflexión en el equipo . En el equipo hacer una reflexión colectiva respecto a las disponibilidades y al servicio en el que estamos implicados todas i todos . Cuestiona al resto y también déjate cuestionar por los demás .*

**De este proceso de reflexión en los equipos tienen que surgir los candidatos .*

4.8. Autofinanciación

En la JOC entendemos el dinero y la economía en la medida en esta al servicio de la persona, de los jóvenes de la clase obrera , y se utiliza para la construcción de una sociedad más justa .

Desde ahí cuando hablamos de economía no sólo estamos dando datos , no nos quedamos en las cifras, nuestra mirada debe ser más profunda para llegar a los rostros concretos que hay detrás .En el sistema neoliberal en el que vivimos nosotros queremos alzar otra voz , trabajar por otro sistema económico basado en la solidaridad con los más pobres, en igualdad y justicia

Cuando hablamos de autofinanciación , de la necesidad de tenerla como meta de nuestro trabajo, estamos hablando de una sseña de identidad de la JOC , a la que no podemos renunciar, nos referimos a:

- responsabilidad de los militantes en relación al movimiento
- independencia

“Los gastos y responsabilidad económicas del Movimiento són asumidos por sus miembros .Desde este criterio fundamental de autofinanciacion , la JOC , debido a las dificultades económicas de los jóvenes recurre a aportaciones externas al Movimiento , siempre y cuando no condicionen su propia autonomía , ni anulen el esfuerzo y la responsabilidad de los militantes .

La JOC , en su organización , es cauce para los recursos económicos y materiales de los militantes y jóvenes , a distintos niveles , pueden ser compartidos y puestos al servicio del Movimiento y de otros jóvenes “

La identidad de la JOC pag .143

A través de la cotización el militante posibilita espacios donde vivir otros valores a distintos niveles : personal ,de equipo, federales , de zona , estatales .La cotización ayuda a vivir desde una experiencia de responsabilidad solidaridad y comunidad . No podemos permitir que se convierta en una cuota .

“Este es el verdadero sentido de la cotización jocista . Pagar la cotización es un acto que cuesta poco sacrificio .Pero es por respeto al joven trabajador por lo que pedimos : es porqué tenemos la confianza en la posibilidad de emanciparlo.Queremos levantarlos , y no se les elevará sino a medida que se les enseñe a no recibir “ dijo Nuestro Señor .Esto es lo que hay que enseñar a los jóvenes trabajadores .Eso es educar ,formar a la juventud trabajadora una persona”

J Cardijn

I. PARA EL TRABAJO :

- *Experiencias concretas de autofinanciacion en la federacion o zona
- *Posibilidades de autofinanciación en la federacion o zona
- *A la hora de plantear o trabajar el tema de cotización a nivel de equipos de militantes e iniciación : modo de plantearlo, dificultades que nos encontramos, avances

II. PISTAS PARA CUIDAR LA AUTOFINANCIACION

A nivel de actitudes :

- *Cuidar la formación de las responsabilidades de economía , tanto a nivel personal , como en equipo de tesoreros
- *Cuidar la motivación de los militantes , desde la información , que conozcan la situación económica , las necesidades del movimiento , donde se destina el dinero , etc...
- *Hacer RVO desde la economía en los equipos de militantes e iniciación y equipos de responsables
- *Estar al tanto de experiencias de solidaridad (reparto del trabajo, proyectos de desarrollo en países del tercer mundo , comercio justo , cooperativas de autoempleo ...)
- *Estar atentos a los gastos de la federacion o zona (materiales que sobran ,...)
- *Otros

4.9. PROFUNDIZAR EN LA DIMENSIÓN EVANGÉLICA DE LA ECONOMÍA

I. VER

I.1. OBJETIVOS DEL VER

-RECONOCER LOS COTRA-VALORES QUE VIVIMOS PARA EXTRAER LOS VALORES SOBRE LSOQ UE TRABAJAR

Reconocer que la economía esta presente en todo

Reconocer que los militantes estamos involucrados y debemos avanzar continuamente

Ver que es un aspecto en el que el Evangelio y la JOC han estado siempre interesados

Ver que no es una aberración, sólo un instinto a controlar, educar

Ver el nivel de conciencia que tienen los militantes en esto

Si lo económico falla, el militante está fallando

Cómo la economía está presente en nuestras vidas.

Vemos rasgos que no nos gustan y querríamos que cambiaran

I.2. CUESTIONARIO VER

1. Escribe hechos concretos que expresen cómo vivimos hoy la economía los militantes y las militantes (compras, cotización, solidaridad, compartir las cosas materiales)

2. Que satisfacciones y avances estoy viviendo en mi responsabilidad?

3. Qué dificultades encuentro para mi tarea?.De todo tipo

4. Como responden los militantes y responsables a los asuntos de la economía (reflexiones, cotización)

Profundizar en la dimensión evangélica de la economía

Vemos rasgos que no nos gustan y querríamos que cambiaran

Se vive como algo individual. No sale en el equipo cuando me compro algo. Nos gastamos el salario porque sí .Comprar en rebajas, consumismo

Cuando Vicen me planteó el tema a tratar me habló de vuestra preocupación por cómo viven la economía los militantes. Y esto es con lo que necesitamos comenzar. Partimos de cómo se está viviendo esto.

-Queremos ver cómo la economía nos puede ayudar a evangelizar y cómo nos puede ayudar a evangelizar y cómo nos puede evangelizar a nosotros. Queremos ver cómo vivir la economía de manera evangélica.

-Hablar de la dimensión evangélica de la economía es hablar de Evangelio y de personas. No vamos a estudiar el Evangelio desde perspectivas de análisis profundo m para eso deberíais haber contratado a otro. Y además el evangelio no existe para ser estudiado sino para ser difundido y para ayudar a la gente a vivir. Vamos a ver qué tiene que ser Evangelio y la economía para los militantes.

-La idea es ver cómo podemos cuidar esa dimensión en el movimiento

-Los hechos que sean breves. Que no sean opiniones o situaciones.

-Podríamos tomar cotizaciones y juzgar si son altas o bajas o si la gente hace esfuerzo, pero eso sería juzgar y no vamos a empezar por ahí. Tampoco vamos a obtener un análisis exacto de la situación, sino más bien situarnos en dónde estamos.

II. JUZGAR

II.1. LECTURAS

En cada lectura ¿Qué valor o valores nos muestra?
 ¿Qué tiene que ver con nuestro que hacer militante? ¿Qué nos está diciendo como militantes?
 ¿Cómo podríamos nosotros cuidar o potenciar este valor ¿¿Con que medio?

Esto os digo: No andéis preocupado pensando que vais a comer o qué vais a beber, o con que ropa os vais a cubrir vuestro cuerpo. ¡Es que no vale la vida más que la comida, y el cuerpo más que la ropa! ¡

Mirad los pájaros: no siembran, ni cosechan, ni guardan en almacenes y, sin embargo, vuestro Padre que está en los cielos los alimenta ¡Pues vosotros, valéis mucho más que los pájaros! Por lo demás ¿Quién de vosotros por mucho que se preocupe, podrá añadir una sola hora a su vida? ¿Y porqué preocuparnos de la ropa ¿Aprended de los lirios del campo, cómo crecen? No trabajan ni hilan, y, sin embargo, os digo que ni siquiera el rey Salomón, con todo su esplendor, llegó a vestirse como uno de ellos.

Mt10, 8 Curad a los enfermos, resucitad a los muertos, limpiad de su enfermedad a los leprosos, expulsad a los demonios. Pero hacedlo todo gratuitamente, puesto que gratis recibisteis el poder. No llevéis oro, plata, ni cobre en el bolsillo, ni zurrón para el camino, ni dos trajes, ni dos zapatos, ni bastón, porque el que trabaja tiene derecho a sustento.

MT 19,16 En cierta ocasión, un joven vino a ver a Jesús, y le preguntó -Maestro ¿Qué he de hacer para alcanzar la vida eterna? Él le dijo-quieres entrar en la vida, cumple tus mandamientos. Dijo el joven ¿Cuáles? Jesús contestó - No mates. No cometas adulterio, no robes, no des falso testimonio, honra a tu padre y a tu madre, y ama al prójimo como a ti mismo. El joven respondió -Todo eso lo he guardado siempre. Pero ¿Qué otra cosa se debe hacer?. Jesús e dijo -Si quieres ser perfecto, vende todo lo que posees y reparte el producto entre los pobres. Así te harás un tesoro e el cielo. Luego vuelve acá y sígueme. Cuando el joven oyó esto, se marchó entristecido, porque era muy rico. Entonces Jesús dijo a sus discípulos.-Os aseguro que a los ricos se les será muy difícil entrar en el reino de los cielos. Mirad lo que os digo: más fácil será para un camello pasar por el ojo de una aguja, que para un rico entrar en el reino de Dios

Mc 12.41 Jesús, sentado en el templo frente al arca de las ofrendas, estaba mirando como la gente echaba dinero en ella. Muchos ricos echaban en cantidad. En eso que llega una viuda pobre, que echó dos monedas de muy poco valor. Jesús llamó entonces a sus discípulos y les dijo.-Os aseguro que e esta viuda pobre ha echado en el arca más que todos los demás. Porque todos los otros echaron lo que les sobraba, pero ella, ha echado lo que necesitaba: todo lo que poseía, todo lo que tenía para vivir.

Hech 4,32 El grupo de los creyentes estaba totalmente compenetrado en un mismo sentir y pensar, y ninguno consideraba de su exclusiva propiedad los bienes que poseía, sino que todos los disfrutaban en común. Los apóstoles, por su parte, daban testimonio de la resurrección de Jesús el Señor con toda firmeza, y se les miraba con gran simpatía. Nadie entre los creyentes carecía de nada, pues los que eran dueños de haciendas o casa las vendían y entregaban el producto de la venta, poniéndolo a disposición de los apóstoles, para que éstos los distribuyeran conforme a la necesidad de cada uno. Tal fue el caso de José, un chipriota de la tribu Leví a quien los apóstoles llamaban Bernabé, que significa "el que tiene consuelo "; vendió un terreno de su propiedad, trajo el importe y lo puso a disposición de los apóstoles

II.2. EL EVANGELIO Y LO ECONOMICO. UN ASUNTO ANTIGUO

- Todos los actos que tiene que ver con la economía pueden ser puestos a la luz del Evangelio, y pueden ayudarnos a avanzar. Casi todo lo que físicamente hacemos puede tener que ver con cómo se vive la economía. La ropa de tu cama cuando te levantas, que desayunas, con qué te vistes, cómo te arreglas, cómo vas a clase o trabajar, cuanto papel gastas, si desperdicias.
- A cada momento estamos inmersos en sucesos que nos ponen en contacto con lo económico y con el Evangelio. Porque casi todo se puede vivir de forma cercana o alejada del Evangelio
- Recoger la vida en hechos es para nosotros convertir las cosas que pasan normalmente en acontecimientos. Cada hecho que extraemos de un joven para hacer Revisión de Vida se convierte en acontecimiento. Cada acto reflexionado a la luz del Evangelio se convierte en un paso adelante en el camino de la evangelización
- Una compra (cosa habitual) se convierte en una reflexión sobre el estilo de vida
- Prestar cualquier cosa se convierte en un compromiso sobre la austeridad y la solidaridad con otros trabajadores.
- La elección de la vacaciones se convierte en un cuestionamiento sobre la igualdad
- Es a veces complicado establecer la conexión entre evangelio y ecología o entre Evangelio y lucha obrera. Pero en economía está clarísimo. En nuestra responsabilidad tocamos uno de los temas que toca directamente Jesús y que más ha tratado la Iglesia, a aunque no siempre dando ejemplo. (Aquí podríamos hablar de lo que la Iglesia, aunque no siempre tiene o derrocha, pero eso no nos haría avanzar. Vamos a enfocarlo para hablar de nosotros)
- Ya que vamos a hablar de la dimensión evangélica de la economía, me voy a remontar a los comienzos del Evangelio.
- Ha ce 2000 años Jesús removi6 Palestina y acab6 provocando la fundaci6n de una nueva religi6n: el cristianismo. Pero su intenci6n no era crear una nueva religi6n sino que la idea de Dios que subyace las creencias judías, se viviera de verdad
- Provocaba a la gente para que volvieran al Dios de sus antepasados. Un Dios que decía - Déjense de traer ofrendas inútiles ¡el incienso me causa horror" Busquen la justicia, den sus derechos al oprimido hagan justicia al hu6rfano y defiendan la viuda, Is 1, 13 y 17
- -Pobres de aquellos que dictan leyes injustas y con sus decretos organizan la opresi6n, que despojan de sus derechos a los pobres de mi país, e impiden que se les haga justicia.
- -¿No saben cuál es el ayuno que me agrada? Romper las cadenas injustas, desatar las amarras del yugo, dejar libres a los oprimidos, compartirá tu pan con el hambriento, los pobres sin techo entrarán en tu casa, vestirás al desnudo y no volverás la espalda a tu hermano
- -Si en tu casa no hay más gente explotada, si apartas el gesto amenazante y las palabras perversas; si das al hambriento lo que deseas para ti y sacias al hombre oprimido brillará tu luz en las tinieblas y tu oscuridad se volverá como la claridad del mediodía

En todo esto vemos que el Padre tiene una idea de sociedad igualitaria solidaria...

Jesús conoce y vive esta idea de sociedad y es lo que quiere que vivamos.

- Quiero decir con esto que pensar en vivir la economía de forma evangélica es pensar en cómo no entorpece la construcci6n del reino, como favorece al Plan de Dios para con las personas
- Y durante muchos años a no ir en esta línea se le ha llamado pecar. Y yo voy a aprovecharme de la palabra pecado (un poco pasada de moda) para situar la dimensi6n Evangélica de la economía en perspectiva de camino, de avance.
- Comer no es pecado. Alimentarse de forma sana no es pecado. Dios quiere que cuidemos y seamos responsables de nuestro cuerpo; pero si empleo mi dinero, los recursos que tengo en comer de capricho en lugar de ayudar a otros, es pecado .
- El sexo , no es pecado .Si Dios nos ha creado con la capacidad de amar será para que nos amemos .Pero si el sexo es algo que degrada a la persona que pone al otro o a la otra como un objeto (si se vive de forma instintiva , por apetencias)entonces es un pecado .
- Con el paso del tiempo el lenguaje se desvirtua y hoy en día pecado tiene connotaciones arcaicas , pero en su sentido original tenía mucha relaci6n con todo lo que estamos hablando .

- Pecado viene de pécora (o como se dijera en griego o latín) , pero no la pécora=oveja .Significa más bien ganado. Pecado es todo aquello que nos acerca a vivir como vive el ganado; Instintivamente.Por apetencias. Me apetece pensar en mí más que en los demás. Me apetece una relación con esa persona porque me atrae, sin pensar en el daño que pueda hacer, o las consecuencias. Me apetece divertirme tomándome algo, me apetece tener lo que tiene mi amigo o mi vecino... El pecado es vivir como animales. Haciendo caso al instinto y no a la razón, a los valores que nos separan de los animales y nos hacen personas.
- Y en estos instintos (ponerle tantas comillas como sean necesarias)están todos y nuestra labor es ir avanzando, ir haciendo que avancen, para vivir todos esos rasgos que hemos hablado antes no como me apetezca, sino vividos para conseguir la revolución, o una sociedad nueva o la llegada del Reino.

Evangelizar es que se viva con valores a la manera de Dios, que se actúe según su plan
Cuidar la dimensión evangélica de la economía será cuidar que los militantes vivan valores que favorezcan la implantación de este plan de Dios.

II.3. LA AMBICIÓN ESTÁ PRESENTE EN LAS PERSONAS

- Es algo normal. A una determinada edad todos son egoístas. Tomamos conciencia del tuyo y del mío, y lo queremos todo
- Y nuestra sociedad está invadida por la publicidad para que tengamos cosas. Y cada día más los niños se acostumbran a tener muchas cosas
- El consumismo esta presente en todos. A veces también en nosotros. Siendo radicales ¿Cuántas cosas hemos compartido sin las que podríamos haber pasado un día más ?
- Este sistema tiene el peligro de llegar a confundir cualquier compra con consumismo . La línea de separación no está clara .Las cosas culturales también son compras .También son necesarias , también pueden ser consumismo .
- Quiero decir con esto que así como si no nos topamos con la JOC o cualquier otra entidad , nunca nos plantearemos la acción o le compromiso , tampoco es normal que se plantee la gente vivir la economía de otra manera .Y en este aspecto queremos poner a los militantes en camino

La idea del día antes

- En la JOC queremos hacer vivir el Evangelio a través del Ver-Juzgar -Actuar .A través de nuestra metodología y organización .
- Desde siempre la Iglesia quiere o (debería querer) que los valores del Evangelio estuvieran presentes en la gente. Establecer una conexión entre Evangelio y vida de la gente.
- Cada congregación, asociación o grupo de la Iglesia ha buscado la forma de hacer la conexión entre la vida de la gente y el Evangelio .Cada grupo tiene su método y en la JOC tenemos el nuestro. Es Ver-Juzgar-Actuar
- Y es un camino con un punto de partida que somos los jóvenes tal como empezamos en la JOC y a través de la RDV de las propuestas del movimiento, cada uno, libremente va incorporando actitudes, compromisos que le hacen crecer.

En resumen: ante los hechos que nos llaman la atención, podemos cabrearnos, pero como responsables. lo que tendremos que ver es cómo educarnos a esa persona, cómo da un paso más para vivir la economía de otra manera

II.4. PELIGROS DE CONTROL SOBRE LA GENTE: DE QUERER ENTROMETERNOS

Un apunte que subraya la importancia de tomar esto como un camino. Un antiguo militante de Zaragoza, me contaba como en los tiempos en las que las cosas de la JOC se vivían con radicalidad en Zaragoza, un grupo de militantes se pusieron a vivir en comunidad. Lo tenían todo en común. Al cabo de un tiempo supusieron que uno de ellos tenía una cuenta aparte en la que guardaba dinero para sus cosas ¿Es mala persona? No, seguramente si era militante seria buena persona ¿Y que pudo ocurrir ahí? Pues seguramente que no había aceptado crear esa comunidad, ser tan radical más por presión del grupo que por haberlo interiorizado, por estar convencido

¿Qué quiero demostrar con esto? Que el camino educativo es un camino positivo. Cardijn decía que hay militantes al 20%, al 50% y al 100%. No podemos exigir a ningún militante que desde el primer día viva todo con radicalidad absoluta.

Hablando de economía, como de cualquier otro aspecto de la JOC, nuestra tarea como responsable es que todos los militantes se hayan visto ante propuestas o reflexiones sobre el esfuerzo de la cotización, sobre la austeridad, sobre compartir... Pero de ahí a que el equipo sea un lugar de sacar las faltas de los demás... Como el niño que decide con su moneda, nosotros proponemos actitudes y medios, luego cada militante avanza más deprisa o más despacio.

II.5. SI LO ECONÓMICO FALLA, EL MILITANTE ESTÁ FALLANDO

Hasta ahora, he hablado de cosas genéricas en el Evangelio pero esto ¿Cómo se concreta en la JOC?

- Una preocupación de Cardijn al diseñar su método era que todos los aspectos de la vida del joven apareciesen en nuestro proceso educativo en la revisión de Vida
- Así hay frases suyas como “el que no es capaz de madrugar, el que no es capaz de dejar de fumar, no vale para la JOC”. Y también decía que no puede ser un buen militante, entre los de la JOC y después ser un mal hombre con su novia. Aquí estaba siendo conservador, muy de la época, pero lo importante era subrayar la integridad como método educativo
- Así pues un militante que no este siendo consecuente con su economía, no esta siendo un buen militante. La JOC es una escuela de formación integral y todos los aspectos que nos atañen deben ser mejorados con la Revisión de Vida.
- Y en concreto sobre la economía decía que cuando un padre le da una moneda a su hijo y le dice puedes hacer lo que quieras con ella, pero está ese hombre que la necesita y el niño tiene que tomar una decisión, esta educando.
- En la JOC queremos educar en lo económico. Es parte de la persona y debemos crecer en ello.
- Este camino que recorremos los militantes y que tiene que seguir y servir para toda la vida, queremos que se plasme en una forma de vivir, en un Estilo de Vida. Si dice que la educación de la JOC debe ser integral, que toque todos los aspectos de la persona, el Estilo de Vida tiene que cuidar rasgos sobre la economía que ayuden a completar todo nuestro ser.
- Y si no nos encontramos con paradojas cuando llegamos al mundo adulto
- Las bajadas de los impuestos-cotización, compartir
- Las horas extras-austeridad
- Y aquí es importante reconocer ya, que ya estamos en camino. Que somos miles de jóvenes que cotizamos y que vamos manteniendo un estilo de vida. Los medios que la JOC tiene desde antiguo para cuidar esto, (cotización, Revisión de Vida, campañas) tienen efectos siempre, y el estilo de vida entre los militantes de la JOC, sin ser perfecto es un ejemplo para mucha otra gente.

II.6. PELIGROS DEL ECONOMICISMO Y EL ESTRUCTURALISMO

MT 23.23

El hecho de ser clase obrera es ya en sí un hecho económico. Pero no queremos centrarnos en el análisis de este hecho. No es que no analicemos, sino que vamos más allá. Nosotros queremos cambiar a la gente y pensarnos en guiar a la gente y que actúe no solo en mostrarles dónde la sociedad tiene un fallo. Queremos tomar el hecho de que hay injusticia y avanzar y hacer avanzar en la militancia.

El hecho de que la lucha de clases esté presente en nuestra identidad y en nuestro análisis no quiere decir que sea lo único en nuestra identidad y en nuestro análisis. Nuestro trabajo parte de cómo están los jóvenes y sigue en qué hacer para que lleguen a ser militantes.

Queremos ser militantes solidarios y no consumistas, pero no es el único rasgo. Es un rasgo importante en el que crecer.

Es fácil encontrar noticias que refuerzan nuestras ideas, que resaltan la injusticia, pero son ellas el punto de partida para nuestra tarea sino el Ver-Juzgar-Actuar que haremos con cada joven.

Nosotros no educamos y evangelizamos mostrando solo la injusticia del sistema sino provocando acciones a partir de lo que vemos y juzgamos, a partir de lo que ven y juzgan los jóvenes. La formación es necesaria, la información es necesaria, pero la acción es imprescindible. Es lo que educa a cada joven. Y la acción parte de lo que vive cada joven. Además del desánimo que puede provocar tocar siempre como elemento de análisis el neo-capitalismo o la globalización o esos análisis macro-económicos.

Nosotros analizaremos los aspectos económicos de la sociedad, tenemos en cuenta su existencia y nos apoyamos para que se reconozca la necesidad de una sociedad nueva pero partimos de los hechos cotidianos que atañen a los jóvenes. La tarea de la JOC es crear militantes. Todos los militantes tienen un equipo de acción y los responsables de economía, como todos los responsables están para ayudar en esta tarea. No para que los militantes estén más tiempo en reuniones y cuestionarios que en la calle

III. ACTUAR

III.1. COMO RESPONSABLES DE ECONOMÍA

Como responsables de economía nos corresponde una doble tarea. La de tesoreros, y la de cuidar que en el conjunto del movimiento la economía se viva de forma evangélica

Se trata de educar en las actitudes ante lo económico, no de enseñar economía. Cómo se vive la economía, no cuánto se sabe

Creo que ha quedado suficientemente claro la importancia de cuidar estos valores, la importancia del responsable de economía, pero también resulta evidente en la JOC que no tiene un papel preponderante. Las cosas que cuidamos en la JOC son que todo el mundo tenga un Equipo de Acción, que todo el mundo haga Revisión de Vida.

III.2. COMO ESTÁ PRESENTE EN LA HISTORIA DE LA CLASE OBRERA

- La Revisión de Vida. El medio fundamental de crecimiento en la JOC. Tener revisión de Vida sobre estos temas es:
 - Proponer y reflexionar la cotización. Corresponsabilidad . Autofinanciación.
 - Presentar los presupuestos. Qué representan
 - Reflexionar siempre la autofinanciación de nuestros presupuestos. A qué nivel estamos
 - Proponer las bolsas de equipo o la solidaridad interna y externa de cada federación o zona
 - Proponer los presupuestos personales y el control de gastos de cada militante
 - Preguntarse por cuestiones económicas en los planes personales
 - Concienciar sobre los materiales y pagarlos siempre
 - Plantear la solidaridad ante convivencias o campamentos que no pueden pagarse
 - Otras reflexiones, cursillos...

Todo esto, que ya se va haciendo, no sólo permite que el movimiento funcione. Con todas estas facetas, estamos evangelizando ya que por detrás de cada medio. Hay un valor que se desarrolla en nosotros. La responsabilidad, la solidaridad, compartir...

III.3. OBJETIVOS EN EL ACTUAR

Que las zonas y federaciones tengan medios para educar en :

- La austeridad
- Hacer comunidad
- La autofinanciación y la cotización

III.4. CUESTIONARIO ACTUAR

1. -Qué valores o aspectos creo que deben cuidarse especialmente en mi zona o federación. Sobre qué contra-valores debería incidir especialmente.
2. -Qué elementos podría incorporar mi plan como ecónomo /a o nuestro plan de zona o federación
3. -Que medios creo que podría utilizar para esto?